

Kapadokya yer adının (toponiminin) kökeni ve bu sözcüğün anlamı.

Linguistic (Etymological) origin of the Cappadocia toponym and the meaning of this word.

İçerikle bağlantılı esas soru: Kapadokya yer adının etimolojik kökleri hakkında yazılanlar ne kadar gerçekçi? / The main question related to the content is: How realistic is the writing about the etymological roots of the Cappadocia toponym?

Anahtar sözcükler: Kapadokya, Cappadocia, Huv-aspa, Hvaspadakhim, Katpatuka

Yazılanlara inansak güya Kapadokya sözcüğü Pers dili kökenli ve "güzel atlar ülkesi" demekmiş. Bu sözcüğün yazılı olarak geçtiği en eski kaynak Pers dilinde yazılmış olsa bile bu sözcüğün Persçe olduğunu kanıtlamaz. Perslerin bu sözcüğü kullandığını gösterir fakat kökenini bildirmez.

Aslında sözcüğün ne güzel atlarla ne de PIE dillerle bir ilgisi yok. Batılı etimoloji sözlükleri büyük oranda tutarsız yakıştırmalarla doludur. Zaten bazı kaynaklara göre geçmişte KATPATUKA olarak geçen bu ismin kaynağı belirsiz olarak nitelenmiştir. Ne var ki zaten Pers dilinde "güzel atlar ülkesi" anlamına gelen KATPATUKA biçiminde yazılan veya okunan bir sözcük tarihte hiçbir zaman mevcut olmamıştır.

Wikipedia sayfasında ise bazı kaynaklara işaret edilerek şu açıklama yapılmıştır¹:

"Kapadokya adı en eski Doğumdan Önce (M. Ö.) 6. yüzyılda Pers kaynaklarında görülür. Katpatuka olarak geçen bu ismin kaynağı belirsizdir. Bazı uzmanlar Luvi dilinde "Alçak Ülke" anlamına geldiğini öne sürmüşlerdir. Ama daha sonraki araştırmalar "aşağı, aşağıda" anlamına gelen "katta" zarfının Hititçe olduğunu, Luvi karşılığının ise "zanta" olduğunu göstermektedir. Persçe "İyi Atlar Ülkesi" geldiği söylene de Fotoğraf Sanatçısı Ozan Sağdıç, 12 Eylül döneminde generallerin Kapadokya ismini Yunanca olduğu için yasaklayacaklarını öğrenince bu deyim uydurduğunu açıklamıştır. Ayrıca Pers dilinde "iyi atlar ülkesi" anlamına gelen kelime "Huv-aspa" diye geçer." ²

Aslında Pers dilinde HUV-ASPA değil fakat güzel atlar ülkesi anlamındaki sözcüğün "Hvaspadakhim" biçiminde olduğunu da Batılı etimoloji sözcükleri yazmaktadır.

Açıkça görüleceği gibi ne Cappadocia ne de Kapadokya sözcüğünün Hvaspadakhim sözcüğü ile ses değeri (fonetik değer) açısından bir yakınlığı kesinlikle ve kesinlikle yoktur.

Yani Kapadokya sözcüğünün kökeni kesinlikle Hvaspadakhim sözcüğü olamaz ve anlamı da güzel atlar ülkesi olamaz.

Bunun olabileceğini söyleyenler dil biliminin ses değeri ve anlamca örtüşme arayan kıyaslama ölçütünü dışlamış sayılırlar.

Batılı Etimoloji sözlüklerinde Cappadocia sözcüğü şu şekilde açıklanmıştır:

¹ "Kapadokya ve tarihi bir palavra", Ağustos, 2015. 8 Ağustos 2022 tarihinde kaynağından arşivlendi. (Yazıda bu kaynağa erişim tarihi: 22 Ağustos 2022 olarak belirtilmiştir.) Bakınız <<https://tr.wikipedia.org/wiki/Kapadokya>>

² Umar, Bilge (1993). Türkiye'deki tarihsel adlar. İnkılap Yayınları. Sayfa 607.

*"Küçük Asya'da bir eyaletin ve krallığın eski adı, kabaca modern Türkiye'ye tekabül ediyor, Yunanca Kappadokía'dan, belki de nihayetinde Farsça Hvaspadakhim'den "güzel atlar ülkesi". Antik Atina'da, Kapadokyalılar düzenbaz ve korkak olarak kötü bir üne sahipti, ancak bölgenin atları ünlüydü."*³

Bu tanımlamadaki "Yunanca Kappadokía'dan, **belki de** nihayetinde Farsça Hvaspadakhim'den" ibaresindeki "belki de" ihtimal işaret eden bağlacı zaten açıkça "biz bu sözcüğün anlamını ve kaynağını bilmiyoruz ve burada yazdıklarımızın tamamı tahminlerden ibarettir" anlamında bir itiraftır. Zaten toplama bir dil olan Yunan dilinde de bu sözcüğün kökü yoktur.

Durum böyle iken ülkemizde pek çok akademik unvan sahibi sözde okumuş kimseler hep bir ağızdan batılların yazdıklarına bakarak sözcük kökünün Pers dilinde olduğunu ve anlamının da "güzel atlar ülkesi" olduğunu içeriği etraflıca araştırmadan fakat kesinlikle "Batılı diyorsa doğrudur" tarzı bir bilinç altı yaklaşım içinde ve ezbere tekrar edip duruyorlar.

Gösterdiğimiz gibi bu konuda PIE hayali kök dil grubundan Batılı dillerde bu sözcüğün bir kökü yoktur. Aynı zamanda bu dillerin bilimcilerinin de sözcüğün ne anlamı ne de kökeni hakkında net bir kanıtı ve fikri dahi yoktur.

Şimdi bilimsel şüphecilikle konuya kelime dağarcığımız içerisinde ayrıntılı biçimde bakmaya çalışalım ve öncelikle kendimize şu soruyu soralım;

Kapadokya yer adının sözcük tarihi (etimolojisi) hakkında yazılanlar ne kadar gerçekçi?

Sözcük kökü ne Yunanca ne Slav dillerinde ne Latince ne de Pers dilindedir. Sözcüğün asıl kökenini Batılı dil bilimi bilmez fakat yakıştırıp uydurur.

Sözcük onu Kapadokya şeklinde alan dillerde bir bileşik sözcük halini almıştır. Fakat iki ayrı sözcükten ibarettir.

Türkiye Türkçesi Ağızları Sözlüğüne göre Türkçe **TAKKA**/***TOKKA** sözcüğü anlamı içeriğine şunlar dahil edilmiştir:

- 1-) Eski evlerde tavana yakın açılan küçük pencere.
- 2-) Bir fese benzer başlık ve/veya kadınların giydiği fes veya benzeri başlık.
- 3-) Gelinlerin başına giydirilen süslü bir çeşit başlık.
- 4-) Eşik.
- 5-) Şapka, Takke⁴.

³ Bakınız Etymonline sözlükte Cappadocia, "ancient name of a province and kingdom of Asia Minor, roughly corresponding to modern Turkey, from Greek Kappadokía, perhaps ultimately from Persian Hvaspadakhim "land of fine horses." In ancient Athens, Cappadocians were notorious as knaves and cowards, but the region's horses were celebrated."
<https://www.etymonline.com/word/Cappadocia#etymonline_v_27680>

⁴ Not 1: Bu arada TAKKE sözcüğü için Arapçayı köken gösteren dil bilimcilere söylemek isterim ki o mesele tam da öyle değil. Arapça takiya "korunma, sakinme" fiiliyle bağlantılı gösterilen takke sözcüğünün Arapçadaki asıl kökü wky sözcüğü olarak gösterilir. Bu sözcüğü neresinden evirip çevirip okusan bunda takke sözcüğü veya takiya sözcüğü ile fonetik bir yakınlık hiç yoktur. Yani, tamamen yakıştırma veya arkalarından uydurma biçimde açıklamadan başka bir şey değildir. Sözcük kökü tak-Türk dilinin takmak fiili kökteşidir. Eski Türkçe kâp "kılıf" sözcüğünden türetilmiş olan kaplama, kaplanmak sözcükleri de muhtemelen aynı kap- sözcüğü Türkçe kökünün türemeleridir. Saka dilinde de kaba "çanak" (kap, tahıl ölçek kabı) anlamında kullanıldığı yazılmaktadır. Bu sözcük hem de kafa sözcüğünün kökü fonetik değer değiştirmiş biçimidir. Kafa sözcüğü için de Arapçadır derler fakat bu da tam bir uydurmadır. Arapça kfw kökü ile bağlantılı görülen bu sözcüğün asıl kökü Erken Türk dillerindedir. Daha önce kafa sözcüğünü başka bir yazımda örnekleriyle irdelediğim için burada daha fazla ayrıntıya girerek

vb...

Divanü Lügati't-Türk elyazmasında **KAPA**⁵ sözcüğü “**kaba yükselti** / kaba ve yüksek olan her şey veya her nesne” anlamında geçmektedir.

konudan sapmayacağım. Fakat şunu bilin ki Araplarda bu sözcüklerin kökü yoktur ve Araplar bunları tamamen alıntılamışlardır. Türkiye Türkçesi yazılı örneğini henüz göremediğim (ki belki de mevcut) *kapğa- fiili de aynı ortak kökten dönüşmüştür. Bu fiil Eski Türkçe kapgak/kapak veya kapığ ya da kapağ (kapı veya kapak) biçiminde olmalıdır. Her durumda sözcük kökü Türkçedir ve kapanmak, kapan, kapatmak sözcüklerinin de kökündedir. Ayrıca kökeni Türkçe olan KALPAK sözcüğü de Orta Türkçe kabalak “keçe başlık, külah” sözcüğü aynı ortak kökün türemesidir. Bu sözcük Eski Türkçe kaba sözcüğü ile açıkça bağlantılıdır. Kaba sözcüğü de kafa sözcüğünün farklı ağızlardaki ses biçiminden başka bir şey değildir. Bazı dil bilimciler buradaki kafa sözcüğünün keçe anlamının sonradan anlam sürüşmesi neticesi gerçekleşmiş olduğunu bilmezler. Yani KAP ve KAFA sözcükleri ve bütün bu ortak anlam içerikleri ile tüm bu türemeler aslında aynı kökten sözcüklerdir. Sözcük 1461 yılından önce [Pîr Mehmed b. Yusuf, Terceman] “kalabağ dëdükleri keçe takye” tümcesinde geçmektedir. Bu tümcede geçen takye sözcüğü de açıkça takmak fiili kökteşidir ve burada da takke-başlık anlamındadır. Zaten dilcilerin gösterdiği eski kaynaktan yazıldığı gibi “kalabağ dëdükleri keçe takye” tümcesinde “kalpak” sözcüğü anlam kayması ile değil fakat esastan keçe anlamında olsaydı bu tümcede iki dewfa olmakla “keçe dedikleri keçe takke” biçiminde keçe anlamındaki sözcük geçiyor demek dahi mümkün olabilirdi fakat burada kalpak sözcüğü keçe anlamında değildir. Ve ayrıca 1500 yılından önce Çağatayca [Ali Şîr Nevai eserinde] “şâh anı bil kim başı kalpağda” tümcesinde de geçmektedir. Bu bağlamda aynı zamanda Eski Türkçe “şışkin,iri” gibi anlamlarda olan kaba sözcüğü ve Eski Türkçe kâp “tulum” anlamındaki sözcük aynı ortak kökün türemesidir. KAFA, KAPAN, KAPMAK, KAP gibi sözler ortak kökten gelmektedir. Bunların bazıları farklı köklerden geliyor sanılabilir ancak gerçek durum böyle değildir. Burada konuyu bölmek adına fazla ayrıntıya girmeyeceğim bu konuyu ayrıca ve ayrıntılı olarak yazılabilir ancak KAP- sözünün dilin ilk doğmaya başladığı en erken mağara devrinden kalma yansıma bir ses olabileceğini söylemeliyim. Muhtemelen hayvan ve insan kurukafaları ters çevrilerek onun sıvı ve gıda tutma kabiliyetinden istifade edilmişti ve kuru kayaya vurulduğunda çıkan yansıma KAP sesinden de bu eşyaya adı verilmişti. Daha sonra kapan ve korumak için korunacak organın veya yerin etrafını saran bazı yapılarla veya eşyalara da kap- sözcüğü ile türetilmiş isimler verildi. Kapan, kaplama, kaporta, kapatma, kapa, kapak, kep, kefal vb çoklu sözcükler hepsi kafa ve kapa sözcükleri gibi bu geçmiş ortak kökün türemeleridirler.

⁵ Not 2: Burada **KAPA** sözcüğü günümüz Anadolu ağızlarında KAFA (baş) sözcüğü kökteşi olmalıdır. Fakat aynı zamanda Türkçedeki “**kaba kuvvet**” değişimindeki **kaba** ile **kafa** sözcüğünün ortak kökten görmeyen pek çok dil bilimci olsa da ben bu iki sözcüğün kesinlikle geçmiş ortak bir kökten ayrıştığını düşünmekteyim. Dahası **kap-kacak** sözcüğündeki **kap** da aynı kökten olmalıdır. **Kafa** sözcüğü gibi **baş** ve **pençe** ve el sözcükleri dilimizde farklı coğrafyalarda farklı zamanlarda beşinci parmak (**baş** parmak) anlamında ve **beş** (5) sayı adlı karşılığı olarak da kullanılmıştır. Herhangi bir dilde ve Türkçe de sürekli bir akış ve ses değeri dönüşümü söz konusudur. Kelimeler komşu dillere verilir orada ses değeri bakımından bir miktar değişir ve yeni ses ve yeni kayma anlamı ile yeni bir kelime gibi tekrar geri de alınabilirler. Türkçedeki baş sözcüğü bazı ağızlarda beş şeklinde evrilmiş olmalıdır. Ancak Erken-Türkçede bir elin bütün parmaklarının oluşturduğu yapının bütününe PENÇE denilmekte. Yani PENÇE ve BAŞ / BEŞ sözleri eş anlamlı olarak 5 sayısını da ifade eden sözler olarak Türk dilinin binlerce yıllık geçmişinde var olmuştur diyebiliriz. Bugün bizim **beş** dediğimiz sayı Özbek-Türkçesinde |BESH| biçimindedir ve **baş** olarak seslendirdiğimiz söz ise |BOSH| şeklinde seslendirilebiliyor. Bugün bizim **pençe** olarak seslendirmediğimiz ancak geçmişte 5 sayısı anlamında adıl olarak kullanılmış olduğunu tahmin edebileceğimiz bu kelime Tacik dilinde ve aynı kökten dil olan Fars dilinde **PANÇ** ve **PENÇ** olarak seslendiriliyor. Yani sondaki ses düşmüş sadece. Kelime bizde **baş** (veya Türk dilinin farklı lehçe ve ağızlarında seslendiriliş şekli ile; **paş, beş, baş, boş, bosh, başa** biçimindedir. Öyle ki aynı anlamdaki sözcüğü **kafa, kapfa** (aynı zamanda bu seslendiriliş ile **kefal** ve **kep** kelimeleriyle eş köktendir), **kap** biçiminde görsek bile şaşırmamamız gerekir. Çünkü eş anlamlı sözcükler belli ağızlarda unutulmuşken belli bölgelerde de işlek kalmış olabilirler. Bu sebeple beş sayı adlı da eş anlamlısı ile **pençe/pança**, gibi seslendirilebilirken, sözcük Arnavut dilinde **pesë**, Nepali dilinde **Pām ca**, Yunanca **PENTE**, Polonya dilinde **pieć**, (**beş**) Farsça **PENÇ**, Marathi dilinde **Pāca**, Litvanya dilinde **PIECI** (öyle ki bu ses biçimi ‘**BEŞI**’ sözcüğü ses değeri yakınıdır), Kurmanji-Kürt dilinde **pênc**, Hindu dilinde paanch, Malayam dilinde **añc**, Makedon dilinde **PET**, Sırpça **PET**, Rusça **PYAT**, Slovakçada **pät**, Hungarian-dilde **fej** (**beş**), Silovenya dilinde **PET** olarak seslendirilmekte. Ya-da Yiddish dilinde beş sözcüğü **FINF**, baş sözü **KOP** (kafa sözcük kökündeki kaf- > kap-> kop ses dönüşümlü) olarak seslendiriliyor. **KOP** seslendirilen bu söz aslında Erken-Türkçedir ve bugün dilimizde **KAFA** veya **KAP** olarak yaşayan kelimelerin kökteşidir. Portekizcede bu söz **CABEÇA**, İspanyolcada **CABEZA**. İspanyolca ve Portekizcede hem **kap-** hem -**baş/baş-a** kelimesini birleştirmiş gibiler. Bu halleri ile bunlar adeta **kap-başı/kafa-başı** sözcükleri ses değeri (fonetik) yakındırlar. Romence **CAP**, Lüksemburg dilinde **Kapp**, Endonezya dilinde **kepala**, Swahili dilinde **kafa** sözünün **KICHWA** seslendirildiği veya yazıldığına da söyleyelim. Ayrıca kafa, baş, pençe ortak anlamlı sözlerinden birisinden evrilmiş dışında Türk dilindeki **EL** (ELİ/ELİM/ELİME) sözcüğünün Erken-Türk dilinde **pençe** kelimesi ile eş anlamı olduğunu ve sayı olarak ‘**beş** sayı karşılığı olan adıl’ olarak eş anlamlı biçimde kullanılmış olduğunu düşünmemize neden olacak sonuçlar da görmek mümkündür. Örneğin Hawaii dilinde **ELİMA** sözü **beş** anlamındadır. Esperanto diline ise Türk dilindeki **BAŞ-IN** söz karşılığı **KAF-AN** kelimesi **KAPON** olarak alıntılanmış görünüyor. Estonya dilinde **beş** sözcüğümüz **viis** seslendirilirken baş sözümüz ise son sesi düşerek **pea** seslendirilmiştir. Fince ise **beş** sözü **viisi** baş sözü **pää** seslendirilmektedir. Fransızca **baş** anlamına gelen **tête** sözü bizim baş anlamına-da gelen **tepe** sözcüğümüzün (kökteş) türevi de olabilir. Eski-İngilizce, Eski-Saxson dilinde ve Eski-Frisian dilde **FIF** (**five**), Proto-Germanik dilde **FIMFE**, Hollandaca/Dutch **VIJF**, Eski-Norse dilinde **FIMM**, Eski-Almanca

Şimdi bu bileşik kelimeyi **KAPA + TOKKA-YA/TAKKA-YA** biçiminde Türkçe ülke ismi yapan **-ye/-ya** ekiyle anlamlandırırsak çıkan sonuç **'takkeli/başlıklı kaba yükselti ülkesi'**.

Sonuca gelirse;

Pers dilinde güzel atlar ülkesi anlamında bir KATPATUKA sözcüğü yoktur. Bu dilde **Hvaspadakhim** sözcüğü var ve bu sözcük de güzel atlar ülkesi manasına geliyor denilse de **Hvaspadakhim** sözcüğü ile Kapadokya sözcüğü arasında ses değeri bakımından bir (fonetik) yakınlık yoktur. Yani Persçede aynı anlamda **katpatuka** biçiminde bir sözcük olduğu sadece bir sözlü iddiadan ibarettir. Bu sözcüğün geçmişte bulunduğu dair hiçbir kanıt da mevcut değildir.

Kapadokya bölgesinin atlarının ayrı bir cinsi yok ve-veya onların meşhur olduğu hakkında (bu iddia dışında) toplum hafızasında bir yaygın tanışlık ve kayıt da yoktur. Fakat bu durumun tam tersine bölge peri bacalarıyla meşhur. Burada okuduğumuz biçimiyle bu yer adı tam da bir peri bacası görünümünü tanımlayan en kısa yazılabilecek biçimde oluşturulmuştur.

Türkçe **KAPA + TOKKA-YA/TAKKA-YA** biçiminde sözcükler alan dilde bileşik sözcük biçimine gelmiştir ve bu sözcüğün ekine Türkçe ülke ismi yapan **-ye/-ya** eki de eklenerek **'başlıklı/kalpaklı kaba yükselti ülkesi'** anlamındaki bu yer adı üretilmiştir. Daha sonra bu sözcüğün değişmiş fonetik biçimi olan Kapadokya sözcüğü Türk dilinde kullanılır olmuştur. Sözcüğün zaman içerisindeki fonetik evriminin onu alıntılayan azınlık dillerinden birisinde mi yoksa Türk dili ağızlarında mı gerçekleştiği ayrıca tartışılabilir. Aynı şekilde bu sözcüğün tarihin hangi döneminde doğduğu ve hangi dönemde bu günkü biçimini aldığı da üzerinde düşünülmesi gereken bir ayrıntıdır.

Matematiksel olasılıklar hesabı diye bir gerçek olgu varsa, dünyadaki çok sayıda dilin milyonlarca sözcüğünün fonetik ve anlam değerleri dikkate alındığında bir peribacaları memleketinin (*Türkçe fonetik değer örtüşmesi ve anlam örtüşmesiyle birlikte*) tesadüfen **'başlıklı/kalpaklı kaba yükselti ülkesi'** anlamında Türkçeye denk geldiğini söyleyecek dil bilimciye ben doğrudan bilinçsiz veya sersem diyebilirim.

Matematik aynı zamanda dil biliminin de temelindedir fakat maalesef bunu sadece gerçek dil bilimciler görebilmektedir.

Sözcüğün her iki bileşeni ve eki Türkçeye hem anlamca hem fonetik olarak örtüştü.

FUNF seslendirilen sözcüktür. PIE sözde kök dilde sözcüğün ***PENKWE** (pençe ses değeri yakını) seslendirilmiş olduğunu söyleyen dil bilimcilerden bahsedilir. P sesi pek çok dilde sıklıkla F sesine dönmüştür ve bu durum bizim dilimizin farklı ağızlarında da oldukça yaygın görülmektedir. **PENKWE** sözcüğü tam da bugünkü **PENÇE** sözumüz ile oldukça yakın ses değerine sahip görünüyor. Sayı karşılığı olan anlamı da aynı. Sondaki **-ÇE** sesimiz **-KWE** sesine dönüşmüştür. Tabi bu alan dil içerisindeki kurallara göre veya alanın gırtlak ve kulak/duyuş yapısına göre algılayıp seslendirdiği ses değeri çeşitliliği olarak görülebilir. Bu arada bugünkü PIE dillerinde **finger, fist, five, foist, penta, pentagon, parcheesi, pentacle, pentad, pentateuch, pentagram, pentameter, pentathlo** sözcükleri de hep bu ortak köklerden alan dillerde türetilmiştir. İşte bu Ortak kök aslında Erken Türkçedir ama Batılı dillerde değildir. Esasen konu ile doğrudan alakası yok gibi görünse de bu notları neden yazmalıyız? Çünkü Batı dil köklerinin nerede olduğunu bulamadığı zaman yapay olarak PIE kısaltmalı sözde dil kökünü yapay biçimde yaratmıştır. Halbuki Türkçedeki sözcükleri eş anlamlıları ile birlikte ve bunların ses türevleriyle bu dillerin tamamında (ve burada yazmadığım diğer dillerin de önemli bir bölümünde) **baş/kafa** ve **beş** sayı adılı anlamında sözcükleri belli bir fonetik bağ içerisinde birlikte eş anlamlı biçimleriyle görmekteyiz. Türkçeyi ve Türkçe sözcüklerin eş anlamlılarını dil biliminden çıkarırsan bu bağlar kopar ve böyle (PIE gibi) hayali kök diller yaratmak zorunda kalırsınız. Bu arada, **kalmak** sözcüğünün kökteşi olan **kale** sözcüğü Sümer dilinde **"duran-kı/duranki"** biçimindedir. Burada yine **kalmak** anlamına eş olan **durmak** sözcüğü ile bu sözcüğün Sümer dilinde karşılandığını görüyoruz. Sümerce aynı anlamda **"kalag"** (harra-an-kalag) sözcüğü de mevcuttu. Sümerce **kapak** anlamındaki sözcük **"katab"** sözcüğüdür. Sümerce kasket (başlık/şapka anlamında) sözcüğün kök sesi yine **ka-** olmakla **kar-zi/*ka-ar-zi** sözcüğüdür. Sümerce **başlık** (şapka, sarık/baş-örtüsü) anlamındaki diğer bir sözcük **"barsi"** sözcüğüdür. Sümerce "karşı koymak" ve kuvvet/kaba-kuvvet sözcükleri aynı ortak kökten olup **gaba-gi** ve **gaba-ğal** sözcükleridir. Burada Türkçemizdeki **KABA** sözcüğü ve Sümercedeki **gaba-** sözcüğü fonetik yakınlığı dikkat çekicidir. Sümercede yine **gaba-ri** ve **"gaba...ru"** sözcükleri de **karşı-koymak/baş-kaldırmak** (kaba-direnç-göstermek) anlamındadır. (Sümerce sözcükler için bakınız Büyük Sümerce Sözlük, Nafiz Aydın, TDK, 2013)

Kapadokya = KAPA+TOKKA-YA

İki kelime ve bir sözcük ekiyle doğrudan Türkçedir.

Yani, yazıldığı gibi Persçe değil ve anlamı da güzel atlar ülkesi de değil aslında. Başka bir deyişle bu yer adının anlamca atla hiçbir bağlantısı yoktur.

Zaten Eski Persçe ve Yunancada ve başka bir PIE hayali kökten toplama dilde **KAPA + TOKKA-YA/TAKKA-YA** sözcükleri görülmedi. Kayıt ve kanıt o dillerde bu yüzden yok.

Batılı dilciler yüzbinlerce sözcük için uyduruk ve masal kökler üretiyorlar. Fakat dil bilimci dediğin biraz da matematik olasılıkları biliminin bir parçası olarak görmeli. Türkçeyi inceleyen dil bilimciler de Batılı meslektaşlarının her yazdığını sorgusuz sualsiz kabul etmemelidir.

Aslında dillerine Erken-Türk dillerinden aldıkları sözcükleri çıkartmak mümkün olsa ne Yunan ne İngiliz ne Alman ne Fransız ne de Fars tek cümle kuramazdı.

Çünkü sözde PIE kökten denilen dillerin tamamı sözcük varlığının büyük bölümünü Erken Türk dillerine borçludur. Bir "Proto Indo European" kök dil yaratmak zaten aslında "biz dil kökümüzü bilmiyoruz ama bunu uydurduk" anlamına gelmektedir, fakat bunu açıkça söyleyemezler. Bu kavram Hint Avrupa dillerinin geçmişinde görülen boşluğu doldurmadan bu dillerin sözcük tarihine inilemeyeceği düşüncesiyle yapay ve amaçlı biçimde yaratılmıştır.

Bir de zaten özellikle son 40 yılda pek çok farklı araştırmalara göre elde edilmiş olan bilimsel yeni kanıtlar Anadolu'ya 1071 de gelmediğimizi, fakat toplu halde Orta Asya genelinden Anadolu'ya yapılan son Türk göçlerinin bu tarihlerde olduğunu gösterirken, aynı anda bölgenin en eski ve/veya yerli halkı olduğumuzu da göstermektedir.

Ahmet Ardıç

Ağustos 2023